

Forskningspolitiskt nyhetsbrev från Nationella sekretariatet för genusforskning
med perspektiv på genus och forskningspolitik

Foto: Mats Jansson/www.genusinfo

Öronmärkta pengar kvar även vid ett maktskifte

En borgerlig valseger behöver inte äventyra de idag öronmärkta pengarna till genusforskningen. Det framkom när representanter från samtliga riksdagspartier samlades under Almedalsveckan i Visby för att diskutera genusforskning. Nationella sekretariatet för genusforskning arrangerade två seminarier under Almedalsveckan.

Trots att de borgerliga partierna egentligen är emot öronmärkning av forskningsmedel var flera av partierna ense om att genusforskningen är ett så pass nytt och viktigt forskningsområde

att det fortsatt behöver öronmärkta pengar under en period.

Flera av politikerna efterlyste en mer tillämpad genusforskning som kan utgöra underlag för politiska beslut. Områden som kristdemokraternas Maria Larsson skulle vilja ha mer gjort på var bland annat kring familjelivet och våldet mot kvinnor.

Tina Acketoft från folkpartiet skulle gärna vilka att genusforskarna gav svar på frågan: Vad har hushållsnära tjänster för effekt på jämställdheten?

SIDAN 2

Traditioner styr val till forskningsråd

Nya forskningsområden som genusforskning riskerar att missgynnas i höstens val till de statliga forskningsråden. Det befarar litteraturvetaren Lisbeth Larsson som sitter i Vetenskapsrådets styrelse. Problemet är att ämnesråden är uppbyggda efter de traditionella disciplinerna, menar hon.

SIDAN 4

Feministiskt initiativ kräver översyn av forskningsmedel

Feministiskt initiativ vill genomföra en total översyn av resurstilldelningssystemet för högre utbildning ur ett könsmaktsperspektiv. Det skriver Sofia Karlsson och Anna-Karin Johansson Brikell från Feministiskt initiativ i en debattartikel. De vill också att de forskningsmedel som öronmärkts för genusforskning ska utgå till projekt där genus är i centrum för forskningen.

SIDAN 7

Jämställdhets- problem som finns oavsett regering

Om man får tro de nuvarande riksdagspartiernas uppgifter kommer det ekonomiska stödet till genusforskningen inte att ändras vem som än vinner valet. Men på sikt är detta stöd ändå ifrågasatt av den borgerliga alliansen. Inte för att genusforskningen skulle ha misslyckats eller inte längre behövs. Man vill inte ha öronmärkning av någon forskning.

Inom forskarsamhället framhålls ofta en fri forskning som ideal. Staten ska inte detaljstyra forskningen. Ytterst är det emellertid en demokratisk fråga. Vem har mandat att styra över samhällsmedel? Varför ska inte staten styra sina forskningsanslag när industrin öronmärker sina anslag?

Men statens styrning måste för att vinna tilltro i forskarsamhället "disciplineras". Det är inte politikens uppgift att beställa forskning av ett visst slag. Det är heller inte politikens uppgift att ge anvisningar om teoretiska perspektiv. Däremot är det statens uppgift att stimulera forskning som kan bidra till att lösa viktiga samhällsproblem. Bristande jämställdhet är ett sådant problemområde där genusforskningen kan ge vissa svar. Likaså kan genusforskningen öka genusmedvetenhet generellt inom forskningen.

Problem som bristande jämställdhet och bristande genusmedvetenhet är knappast politiskt konjunkturella. De finns där och måste lösas med hjälp av kunskap oberoende av politisk maktkonstellation. Det borde vara ett brett politiskt intresse att genusforskningens kunskapsgrund är så solid som möjligt.

Anne-Marie Morhed

Föreståndare för Nationella sekretariatet för genusforskning

Öronmärkta pengar överlever valet – besked från Almedalen

Av Anne Nilsson

En borgerlig valseger behöver inte äventyra de idag öronmärkta pengarna till genusforskningen. Det framkom när representanter från samtliga riksdagspartier samlades under Almedalsveckan i Visby för att diskutera genusforskning. Bättre kvalitet på forskningen och spridning av forskningsresultat efterlystes också.

Som en uppföljning av politikerenkäten i förra numret av Genusperspektiv arrangerade Nationella sekretariatet för genusforskning den 6 juli på Höskolan på Gotland en politikerhearing med temat "Vad vill politikerna med genusforskningen?".

Till stor del kom utfrågningen att kretsa kring hur finansieringen av genusforskningen ska ske. De flesta genusforskare söker medel i konkurrens med andra forskare på samma villkor. Utöver det öronmärker regeringen tio miljoner kronor per år för genusforskning genom Vetenskapsrådet. Enligt den forskningsproposition som togs av riksdagen förra våren ska de öronmärkta medlen fördubblas till 2008.

Många av partierna var ense om att genusforskningen är ett så pass nytt och viktigt forskningsområde att det fortsatt behöver öronmärkta pengar under en period.

Moderaterna var de som tydligast var emot sådana pengar generellt sett, och så även till genusforskningen, men det behöver ändå inte innebära någon större oro för de som värnar genusforskningen:

– Heter nästa statsminister Fredrik

Reinfeldt innebär det inte att det inte får finnas genusforskning, istället tillför vi mer pengar till forskningen. Genusforskningen får klara sig på sina egna kvaliteter, sade Margareta Pålsson, moderat riksdagsledamot.

Fler idéer utan öronmärkning

Maria Larsson, riksdagsledamot och talesperson i jämställdhetsfrågor för kristdemokraterna, trodde även att det skulle kunna komma fram fler idéer om man tog bort öronmärkningen. Isolerar man sig blir man förblindad resonerade hon.

Maria Hagberg, riksdagskandidat för Feministiskt initiativ som satt i publiken, fick också frågan hur partiet ser på finansieringen av just genusforskningen:

– Vi vill fortsätta att öronmärka pengarna annars är det andra som tar över, sade hon.

Conny Wahlström från miljöpartiet påpekade att det är avgörande att kvaliteten på genus-

forskningen inte kan ifrågasättas. Han var därför tacksam för den debatt som kom efter de uppmärksammade tv-dokumentärerna "Könskriget".

Debatten har enligt honom bidragit till en förbättrad kvalitetsgranskning, något som bland andra Maria Larsson från kristdemokraterna höll med om.

– Det är viktigt att finnas i större forskningsmiljöer med internationell koppling, sade Conny Wahlström.

*Maria Larsson,
kristdemokraterna*

Foto: Mats Jansson/www.golland.info

Den misstänksamhet som finns mot genusforskningen grundar sig också på att forskningen inte står fri från politiken ansåg moderaternas Margareta Pålsson. Annika Qarlsson, riksdagsledamot och talesperson i jämställdhetsfrågor för centern, förtydligade det hela:

– Genusforskningen har en höger/vänsterdimension som tippas över till vänsterkanten.

Marie Nordén, riksdagsledamot för socialdemokraterna, menade att det är allvarliga anklagelser att säga att det endast finns politiskt inrättade professurer inom genusforskningen. Hon påpekade att så är fallet också inom arbetslivsforskningen och den miljödrivna tekniska forskningen – men där är det inte alls ifrågasatt.

Conny Wahlström, miljöpartiet

Margareta Pålsson, moderaterna

Marie Nordén, socialdemokraterna

Rosanna Dinamarca (v)

Tina Acketoft, folkpartiet

Annika Qarlsson, centerpartiet

– Det finns alltid områden där vi har en politisk vilja om vart vi vill rikta pengarna. Den politiska viljan kan aldrig tas ifrån oss, sade Marie Nordén.

Mer tillämpad forskning behövs

Flera av politikerna efterlyste en mer tillämpad genusforskning som kan utgöra underlag för politiska beslut. Områden som kristdemokraternas Maria Larsson skulle vilja ha mer gjort på var bland

annat kring familjelivet och våldet mot kvinnor.

Tina Acketoft, riksdagsledamot och talesperson i jämställdhetsfrågor för folkpartiet, skulle gärna vilka att genusforskarna gav svar på frågan: Vad har hushållsnära tjänster för effekt på jämställdheten?

Forskningen måste spridas

Förutom att det är avgörande att omsätta forskningen i praktiken är det viktigt att föra ut kunskapen. Det var många av politikerna ense om, däribland Rossana Dinamarca, riksdagsledamot för vänsterpartiet:

– Genusforskningen måste ut på regional och lokal nivå. Kunskapen måste spridas bland vanligt folk och

får inte stanna på en akademisk nivå, sade hon.

Miljöpartisten Conny Wahlström poängterade att det finns klara brister i spridningen av resultaten som kommer fram inom genusforskningen och såg där en stor förbättringspotential.

För att ämnet ska nå ut till en bredare publik gäller det, enligt Maria Larsson från kristdemokraterna, att popularisera ämnet och sprida det via

exempelvis skrifter.

Utfrågningen avslutades med att de kvarvarande politikerna i panelen fick säga några väl valda slutord. Centerns Annika Qarlsson, fyrbarnsmor, var först ut och ställde frågan: Vad kan genusforskningen ge våra barn under deras uppväxt?

– Idag är de mer begränsade än när jag själv gick i 9:an! Jag vill ge framtida generationer bra möjligheter till ett bra liv, sade hon.

Ser fram emot konflikt

Conny Wahlström från miljöpartiet såg fram emot en fortsatt konflikt inom såväl politiken som forskningen, eftersom det bidrar till att utvecklingen går framåt.

Socialdemokraterna via Marie Nordén ville framhålla att Sverige är ett av världens mest jämställda länder:

– Vi har förstått maktstrukturer och kommit långt, men vi har också långt kvar.

Och moderaternas Margareta Pålsson avrundade med att upprepa det hon tidigare poängterat under hearingen:

– Mer pengar till forskningen behövs.

Traditioner styr val till forskningsråd

Av Bosse Parbring

Man måste lita på att universitet och högskolor utser kloka personer till forskningsråden, säger Gunnel Gustafsson, biträdande generaldirektör för Vetenskapsrådet.

I höst är det val inte bara till de politiska församlingarna utan också till de statliga forskningsråden. Styrelser och ämnesråd består till majoriteten av forskare som utses av andra forskare. Risken finns att nya forskningsområden som genusforskning missgynnas i dessa val menar litteraturvetaren Lisbeth Larsson som sitter i Vetenskapsrådets styrelse.

Vetenskapsrådets styrelse består av ordförande och tolv ledamöter. Åtta av dessa utses genom elektorsval av forskarna själva. Fyra ledamöter och ordförande utses av regeringen. På motsvarande sätt är styrelserna för Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap (FAS), Formas och Vinnova uppbyggda. Till Vetenskapsrådet sker också val till tre ämnesråd och två kommittéer på samma sätt. Ledamöterna i ämnesråden ansvarar i sin tur för en beredningsgrupp som bereder forskningsansökningarna. Men de beredningsgrupperna utses av

ämnesråden själva.

Elektorer utses av forskare och lärare vid de olika universiteten och högskolorna. Elektorerna samlas under hösten för att utse valberedningar för styrelser och ämnesråd. Valberedningarna ger förslag till ledamöter i styrelser, ämnesråd och kommittéer som sedan utses av elektorerna. Från årsskiftet träder de nya styrelserna i kraft.

Lisbeth Larsson, professor i litteraturvetenskap med genusinriktning vid Göteborgs universitet, sitter i Vetenskapsrådets styrelse sedan tre år och kandiderar för ytterligare en period. Hon menar att ämnesrådets uppbyggnad gör det svårt för nya områden som håller på att bli egna discipliner att bli representerade i forskningsråden. Genusforskning är ett sådant exempel.

Ämnesråd traditionellt uppbyggda

– Jag tycker att vi har ett bra system i Sverige där forskarna själva väljer sina representanter, säger Lisbeth Larsson.

– Men problemet är att ämnesråden

är uppbyggda efter de traditionella disciplinerna. Därför väljs också ledamöter i ämnesråd och beredningsgrupper utifrån de kriterierna. Nya områden ska helst kvala in i de gamla områdena.

Till viss del har det fungerat så med genusforskningen, som till stor del finns som ett perspektiv inom de traditionella disciplinerna. Lisbeth Larsson är själv ett exempel på det. Hon är vald till styrelseledamot eftersom hon är litteraturvetare. Men hon är samtidigt genusforskare eftersom hon har den forskningsinriktningen.

Kompetent bedömning

Under de senaste åren har dock genusforskningen alltmer också börjat bli ett eget ämne med grundutbildning i genusvetenskap och forskarskolor.

– Vi börjar nu få forskare som disputerar i genusvetenskap, säger Lisbeth Larsson. Var ska de söka pengar och var blir de kompetent bedömda?

Ämnesrådet för medicin har omorganiserats till att ha beredningsgrupper

I FAS utgår bedömningsgrupperna från samhällliga problem och inte de olika vetenskapsområdena. Därför blir grupperna mer tvärvetenskapliga, säger Elisabeth Sundin som sitter i FAS styrelse.

– Vi börjar nu få forskare som disputerar i genusvetenskap. Var ska de söka pengar och var ska de bli kompetent bedömda, undrar Lisbeth Larsson som sitter i Vetenskapsrådets styrelse.

utifrån olika sjukdomsgrupper istället för disciplinområden. Då blir de automatiskt mer tvärvetenskapliga. En liknande lösning skulle Lisbeth Larsson gärna se inom humaniora och samhällsvetenskap. Hon vill också ha en egen beredningsgrupp för genusforskning inom humaniora och samhällsvetenskap.

– Då skulle man vara tvungen att utse elektorer på universiteten som har genuskompetens att bedöma vilka som ska sitta i ämnesrådet som i sin tur ska utse beredningsgruppen för genusforskning.

Problemet mindre i FAS

Elisabeth Sundin, professor i företags ekonomi vid Linköpings universitet och Arbetslivsinstitutet, är en annan genusforskare som sitter i en forskningsrådsstyrelse. Hon sitter i FAS styrelse, men kommer att avgå vid årsskiftet eftersom hon då suttit maximalt tillåtna två mandatperioder. Hon håller med om att nyare områden har svårt att göra sig gällande i styrelser, men upple-

ver att problemet är mindre i FAS än i Vetenskapsrådet.

– Bedömningsgrupperna utgår från olika samhällliga problemområden och inte de olika vetenskapsområdena, säger Elisabeth Sundin. Grupperna är därför tvärvetenskapliga. Men det är viktigt att man tänker på de nyare forskningsområdena när elektorer utses. Jag har självt varit elektor och det är mycket som ska tas hänsyn till. Inte bara discipliner utan också till exempel ort och forskningsmetoder.

Måste lita på universiteten

Eftersom valen sker nerifrån och upp måste man lita på att universitet och högskolor utser kloka personer. Det anser Gunnel Gustafsson, biträdande generaldirektör för Vetenskapsrådet.

När det gäller Vetenskapsrådets styrelse anser hon att man inte får fokusera alltför mycket på vad ledamöterna har för forskningsbakgrund, även om det är bra med olika erfarenheter.

– Idéen med styrelsen är att den ska

representera hela forskarsamhället och arbeta för Vetenskapsrådet som helhet, annars rasar det ihop, säger Gunnel Gustafsson.

Att placera en beredningsgrupp för genusforskning inom ämnesrådet för humaniora och samhällsvetenskap är hon inte så förtjust i.

– Då är vi ju kvar i det gamla sättet att tänka – att vi talar om humaniora och genus, medicin och genus, biologi och genus, och så vidare.

Nysatsning bildar modell

Gunnel Gustafsson vill hellre ha en beredningsgrupp för genusforskning på övergripande nivå under styrelsen. Hon lyfter fram Vetenskapsrådets nya satsning på starka genusforskningsmiljöer. Där blir genusforskare bedömda av en internationell expertpanel av genusforskare.

– Min förhoppning är att denna satsning ska kunna bilda modell för hur ansökningar inom genusforskning generellt ska bli bedömda i framtiden.

Forskare kritiserar borgerligt vårdnadsbidrag

Låt staten betala sänkt arbetstid för föräldrar med barn upp till fyra år. Det skriver elva svenska och utländska forskare, flera med genusinriktning, på DN Debatt 21 augusti. Forskarna konstaterar att många småbarnsföräldrar vill arbeta mindre för att minska stressen och ge barnen en mjuk start i livet. Samtidigt säger de att de borgerliga partiernas vårdnadsbidrag får negativa konsekvenser för barnfamiljer:

”I Finland och Norge, där vårdnadsbidrag finns, är över 95 procent av dem som utnyttjar bidraget kvinnor. Därmed återgår man till gamla tiders könsroller där kvinnor ansvarar för barn och hem och män tjänar pengar. Detta får långsiktigt negativa konsekvenser både ekonomiskt och yrkesmässigt för kvinnorna, men även för samhället i stort”, skriver forskarna.

Forskarna menar istället att det är arbetslivet som behöver anpassas till att föräldrar under en tid måste prioritera ned arbetet till förmån för barnen. Genom att ge föräldrar med barn upp till fyra år kompensation för att minska sin arbetstid med fem

timmar per vecka tror forskarna att många moderna par skulle ta ett gemensamt beslut om att båda ska bidra till att få vardagen att fungera: ”Vårt förslag är att om en förälder utnyttjar arbetstidsförkortningen så ges en ersättning från staten motsvarande 30 procent av inkomstbortfallet. Jämställdhetsbonusen skulle kunna vara att om båda förkortar sin arbetstid så skulle ersättningen till den som tjänar mest vara hela 90 procent. Detta skulle eliminera ekonomiska argument för att bara mamman förkortar arbetstiden”, skriver forskarna.

Linnéstödet ostrategisk satsning på män

Nästan nio av tio strategiska skatte-kronor går till manliga forskare. Det skriver elva forskare i en debattartikel i Svenska Dagbladet 30 juli. De är kritiska mot att utdelningen av Linnéstödet, Vetenskapsrådets storsatsning på så kallade starka forskningsmiljöer, till övervägande del går till forskningsmiljöer som leds och befolkas av manliga forskare. Forskarna menar i debattartikeln att den könsfördelningen inte är rimlig även om man tar hänsyn till att det finns färre kvinnliga professorer än manliga. Jämför man Linnéstödet med de vanliga forskningsmedlen från Vetenskapsrådet är skillnaden ännu större. Av de enskilda projekt som finansierades av Vetenskapsrådet förra året leddes en fjärdedel av kvinnor.

Det är inte strategiskt för Sverige

att satsa en så stor del av forskningsbudgeten nästan uteslutande på män med lysande karriärer bakom sig. De strategiska satsningarna riskerar att verka konserverande, menar forskarna i Svenska Dagbladet:

”Utgallringen av kvinnor är naturligtvis inte en medveten strategi från vare sig forskningsfinansierare, universitet eller bedömaregrupper. Icke desto mindre kräver vårt informella nätverk av forskare och lärare att urvalsprocessen bakom fördelningen av de strategiska medlen granskas. Ännu viktigare är åtgärder för att bryta ett mönster där i huvudsak män definierar forskningsfrågor. Avsättning av resurser för att avhjälpa den snedfördelning som blev det övergripande resultatet av de strategiska satsningarna är en bra början!”

Kartläggning om mäns våld

Det finns ett stort intresse för åtgärder för att motverka mäns våld mot kvinnor och barn och de som möter enskilda barn och män uttrycker att det är ett visserligen utmanande men mycket meningsfullt arbete de utför. Samtidigt står det klart att vissa områden är eftersatta och att det finns problem som kräver åtgärder både på kort och på lång sikt. Det konstaterar genusforskaren Maria Eriksson, sociolog vid Göteborgs universitet.

Hon har kartlagt verksamheter för att få män att sluta använda våld mot kvinnor och barn samt verksamheter riktade till flickor och pojkar som upplever mäns våld mot kvinnor i sin familj.

Kartläggningen har skett på uppdrag av jämställdhetsminister Jens Orback och redovisas i rapporten *Mäns våldsutövande – barns upplevelser. En kartläggning av interventioner, kunskap och utvecklingsbehov*, av Maria Eriksson med Helene Biller och Dag Balkmar. Den kan beställas från Fritzes offentliga publikationer eller laddas ner som pdf från regeringens webbplats.

Genom kartläggningen framträder en på många sätt positiv bild. Men mot bakgrund av de brister och utvecklings-

behov som redovisas i rapporten föreslås bland annat:

- Ett på nationell nivå koordinerat fyra-årigt utvärderings- och utvecklingsprogram med syfte att närmare beskriva de interventioner som utförs samt utveckla modeller för dokumentation, uppföljning och utvärdering som på sikt kan implementeras nationellt.
- Att länsstyrelsernas uppdrag att stödja kunskapsutveckling och initiera samverkan mellan myndigheter och organisationer på det sociala området förtydligas samt att uppbyggnaden av en hållbar och regionalt anpassad struktur för erfarenhetsutbyte och fortbildning på området interventioner mot mäns våld mot kvinnor och barn ges stöd från en nationell koordinator.
- För att stödja det regionala och lokala utvecklingsarbetet föreslås också att Riksorganisationen Sveriges Professionella Kriscentra för Män får fortsätta det samordningsarbete som påbörjats under 2006.
- Slutligen finns vissa förslag om stöd till utveckling av insatser riktade till särskilda grupper barn respektive män. Det ombildade Nationella Kunskapscentret i Uppsala NKC föreslås få i uppdrag att koordinera utvecklingsarbetet.

Feministiskt initiativ kräver översyn av forskningsmedel ur könsmaktsperspektiv

Feministiskt initiativ vill genomföra en total översyn av resurstilldelningssystemet för högre utbildning ur ett könsmaktsperspektiv. Det skriver Sofia Karlsson och Anna-Karin Johansson Brikell från Feministiskt initiativ i en debattartikel.

Anslag till genusforskning har under de senaste åren varit beroende av statsmakternas välvilja och frågornas popularitetsranking i den politiska debatten. Än idag är genusforskningen ett forskningsområde som ofta tillskrivs låg status inom forskarvärlden. Något som försvårar ansökningar av pengar. Många genusintresserade forskare har därför blivit beroende av tillfälliga statliga ”extraerbjudanden”, vilket motverkar uppbyggnaden av stabila genusteoretiska forskningsmiljöer.

Höjda fakultetsanslag försvårar

Andra partier vill lägga mer av anslagen på fakulteterna så att dessa själva får fördela anslagen. Med tanke på den skepsis som genusfrågor möter samt att 86 procent av alla professorer innehas av män vore detta att ytterligare försvåra för genusforskningen.

Svårigheterna för kvinnliga forskare att få medel från forskningsråden är påvisade i studier av bland annat Agnes Wold och Christine Wennerås. Det är

fortfarande svårare för kvinnor att göra karriär inom akademien, något som också speglas av den höga andelen manliga professorer.

Dessutom upplever kvinnliga doktorander ofta att de är i underläge jämfört med sina manliga kollegor. De flesta handledare är fortfarande män och de kvinnliga doktorandernas karriärvägar inte heller öppna på samma sätt som de manligas, då kvinnorna inte i samma utsträckning har tillgång till informella beslutsvägar.

Genus ska vara i centrum

För att komma till rätta med dessa problem vill Feministiskt initiativ bland annat genomföra en total översyn av resurstilldelningssystemet för högre utbildning ur ett könsmaktsperspektiv. Vi vill också att de forskningsmedel som öronmärkts för genusforskning ska utgå till projekt där genus är i centrum för forskningen.

För att bryta könspyramiden vill Feministiskt initiativ att varje doktorand ska ha rätt till en handledare och tillgång till en mentor under sin forskarutbildning. Dessutom vill vi göra individuell karriärplanering till norm inom forskarutbildningen.

Feministiskt initiativs närvaro i politiken är inte bara ett tillfälle för genusforskare att studera det nya partiets utveckling, det ger också unika möjligheter att diskutera genusforskning med insatta och kunniga politiker.

Sofia Karlsson,
talesperson för Feministiskt initiativ
Anna-Karin Johansson Brikell,
riksdagskandidat för Feministiskt initiativ

Debatt

Vill du skriva en debattartikel som berör genusforskningens villkor?

Skicka i så fall ditt debattinlägg till Bosse Parbring, tel 031-773 56 01, e-post bosse.parbring@genus.se. Vi förbehåller oss rätten att av utrymmesskal korta ner debattinlägget.

Ge öronmärkta pengar till förskoleforskning

I slutbetänkandet *Jämställd förskola – om betydelsen av jämställdhet och genus i förskolans pedagogiska arbete* (SOU 2006:75) konstateras det att förskolan istället för att motverka traditionella könsroller och könsmonster, tvärtom stärker dessa. Delegationen för en jämställd förskola menar att det saknas kunskap och forskning om metoder. Delegationen vill därför att de öronmärkta pengarna till genusforskning genom Vetenskapsrådet ska gå till den pedagogiska genusforskningen. Delegationen lämnar också en rad förslag för hur kompetensen ska höjas i förskolans organisation.

RKC blir NKC

Den 3 augusti fattade regeringen beslutet som gör att Rikskvinnocentrum i Uppsala ombildas till ett nationellt kunskapscentrum för frågor om mäns våld mot kvinnor. Detta inrättas vid Uppsala universitet från och med den 1 oktober.

Rikskvinnocentrum, RKC, har bedrivit verksamhet för kvinnor som våldtagits och misshandlats sedan 1994. RKC var först en enhet inom kvinnokliniken på Akademiska sjukhuset men är sedan 2001 en egen klinik vid sjukhuset. RKC ska med ett rikstäckande perspektiv i fortsättningen ha till uppgift att:

- sprida kunskap om och utveckla metoder för bemötande och omhändertagande av kvinnor som har misshandlats eller våldtagits,
- sprida kunskap och information om mäns våld mot kvinnor,
- i samråd med Uppsala universitet bedriva utbildning om mäns våld mot kvinnor,
- följa, sammanställa och sprida forskningsresultat och analysera behovet av forskning inom området mäns våld mot kvinnor,
- bedriva forskning med anknytning till den kliniska verksamheten inom området mäns våld mot kvinnor,
- vara ett stöd för myndigheter och organisationer i frågor om mäns våld mot kvinnor,
- erbjuda stöd till våldsutsatta kvinnor och deras närstående.

Kalendarium

Valet och rösträtten.
Har kvinnor fått mer
att säga till om i poli-
tiken? Seminarium på
Bokmässans forskartorg,
Göteborg

www.genus.se 23 sep

Applied gender research
in public health.

Konferens arrangerad av
Folkhälsoinstitutet och
Centrum för genusforsk-
ning vid Umeå universi-
tets medicinska fakultet.
Östersund

www.umu.se/medfak/cgf/ 4-5 okt

Excellence in Life Science
Area. Adding the Gender
Dimension.

Europeisk konferens på
Karolinska institutet om
vetenskaplig excellens
inom hälsoområdet.

Solna
www.ki.se 5-6 okt

Jämställt! Myter och
verklighet.
Nationell jämställdhets-
konferens för högskolor
och universitet.

Uppsala
[www-conference.slu.se/
jamt/](http://www-conference.slu.se/jamt/) 18-19 okt

Undrar du vad genusforskning egentligen är?

Letar du efter genuslitteratur i ett visst ämne? Eller de senaste doktorsavhandlingarna med genusinriktning?

Vill du läsa genusvetenskap nästa termin och vill veta vilka kurser som finns?

Vill du prenumerera på tidningen Genus eller nyhetsbrevet Genusperspektiv?

Undrar du vilka seminarier och konferenser som är på gång?

Alla dessa frågor kan du få svaret på via

www.genus.se

Sekretariatets uppgifter

Nationella sekretariatet för genusforskning har till uppgift att främja svensk genusforskning i vid bemärkelse och verka för att betydelsen av genusperspektiv uppmärksammas i all forskning.

Detta sker bland annat genom utredningsarbete, informationsspridning, konferenser och seminarier.

I Nationella sekretariatet för genus-

forsknings uppgifter ingår bl a att:

- överblicka genusforskningen i Sverige och aktivt främja spridningen av dess resultat,
- analysera behovet av genusforskning inom alla vetenskapsområden, och
- arbeta för ökat medvetande om genusforskningens och genusperspektivens betydelse.

Nationella sekretariatet
för genusforskning

Genusperspektiv utges av Nationella sekretariatet för genusforskning, Göteborgs universitet, Box 200, 405 30 Göteborg. Tel 031-773 56 00 Fax 031-773 56 04. E-post sekretariat@genus.se. Webbplats www.genus.se. Genusperspektiv är gratis och kommer ut sex gånger om året. Ansvarig utgivare: Anne-Marie Morhed, föreståndare för sekretariatet, tel 031-773 56 03, e-post anne-marie.morhed@genus.se. Referensgrupp: Kenneth Abrahamson, FAS, Anne Hammarström, professor i folkhälsovetenskaplig genusforskning, Lisbeth Larsson, professor i litteraturvetenskap, Anna Lundh, utredare vid Högskoleverket, Nina Lykke, professor i genusvetenskap, Ulf Mellström, docent i socialantropologi, Anne-Marie Morhed, föreståndare, Rikke Randorff Hegnhøj, forskningskoordinator vid NIKK, Birgitta Ohlsson, riksdagsledamot, Ronny Olander, riksdagsledamot, Lena Olson, informatör, Annika Qarlsso, riksdagsledamot, Lena Trojer, professor i IT och genusforskning och Majléne Westerlund Panke, riksdagsledamot. Grafisk form: Daniel Burkhalter, E & B Reklambyrå AB. Tryckeri: Grafikerna Livréna i Kungälv AB. ISSN: 1652-3768. Upplaga: 5000. Prenumeration: Nätverkstan Ekonomitjänst, tel 031-743 99 05, e-post ekonomitjanst@natverkstan.net. Redaktör: Bosse Parbring, tel 031-773 56 01, e-post bosse.parbring@genus.se.